

I Jesu Navn!

I Jesu Navn skal al vor Gjerning ske
Om den skal komme os til noget
gavn

Og ei endes med Spot og Be:
Al den Idret, som begyndes i det,
Gud Lykke og Fremgang faar,
Indtil den Maalet naar,
At det Gud til Gæde sker
Og dernæst til os henfer,
Svori al vor Belfærd staar.

I Jesu Navn, vi prijle ville Gud,
Han vil og dertil give Lykke og Gavn
Hvad som sker efter hans Bud,
Han haver gjort store Ting ved sit
Ord,

Og med sin Arm saa stærk høiprijs-
lige Bærk:
Thi bør os i allen Tid
Gansem takke med stor Glid:
Hvo som frygter Herren det mærk.

I Jesu Navn, vi leve vil og dø;
Om vi da leve, maa det være vort
Gavn,
Om vi dø, vort Gavn dog sker.
I Jesu Navn, ham til Gæde, os til
Gavn

Skal vi igjen opstaa
Og i Guds Rige gaa,
Hvor vi da med Lyst og Fryd
Skulle se Guds Ansigt blid
Og den evig' Gæde faa.

Luther om den hellige Skrift sam- Troens og Lærens kilde, Grund og Regel.

I de schmalkaldiske Artikler, anden
Del, anden Artikel „Om Messen“,
siger Reformatoren:

„Papisterne beraabe sig her paa
Augustin og nogle andre Kirkefædre,
som skulde have skrevet om Skærs-
ilden, og mene at vi skønne, i hvad
Bensigt og Mening de føre saadan
Tale. St. Augustin skriver ikke, at
der er en Skærsild til, har heller in-
te Skrifsted, som kunde tvinge ham
dertil, men lader det være uafgjort,
om den er til, og siger, at hans Mo-
der har begjæret, at man skulde
komme hende ihu ved Alteret eller
Saframentet. Nu — alt saadant
har jo ikke været andet end Enkel-
mands Tanke, som ikke kunde grun-
de nogen Troesartikel, hvilke alene

høre Gud til. Men vore Papister
ansjøre saadanne Mennefsord, forat
man skal tro deres stammelige guds-
bespottelige, fordommelige Markeds-
handel med Messer til Offer for
Sjælens i Skærsilden osv. Saa-
dant vilde de aldrig kunde bevise
af St. Augustin. Naar de nu have
affkaffet denne Markedsandel med
Sjælemesser, hvorom St. Augustin
aldrig har drømt, da er vi villige til
at tale med dem om, hvorvidt man
kan gaa ind paa Augustins Ord,
naagt de ingen Grund have i Skrif-
ten, og om det er ret at erkjære de
Døde ved Saframentet. Af de hel-
lige Fædres Gjerning eller Ord har
man ikke Lov til at gjøre Troesar-
tikler. — Det staar fast, at Guds
Ord alene skal opstille Troesartikler
og ellers ingen, ikke engang en Eu-
gel.

I Luthers personlige Troesbej-
gelse, som omfatter Samlingen af
eller et Afsnit til hans Skrift mod
Bavingli, „Dr. M. Luthers Besej-
delse om Kristi Nadver“ eller Lu-
thers saakaldte „store Besejdelser om
Nadverden“, hvilket udkom i Marts
1528, læser vi følgende:

„Og om nogen efter min Død vil
sige: „Hvis Luther levede nu, vilde
han tage denne eller hin Artikel an-
derledes, thi han har ei tilstrækkelig
betænkt den“ — saa siger jeg dertil
nu som da, og da som nu, at jeg ved
Guds Naade paa det flittigste har
betænkt disse Artikler, mange Gan-
ge, atter og atter prøvet dem efter
Skriften og lige saa sikkert vilde for-
sejgte dem, som jeg nu forsejgter Alte-
rens Saframente. Jeg er nu ikke
druffen eller ubetænksom; jeg ved
hvad jeg taler, føler ogsaa vel, hvad
det vil være for mig ved Jesu Kristi
Tilkommelse paa den yderste Dag.
Derfor skal ingen anse det for Spøg
og løst Snak, det er mit ramme M-
vor. Thi ved Guds Naade kjender
jeg Satan temmelig godt. Kan han
forvende og forvirre Guds Ord og
Skrift, hvad skulde han da ikke gjø-
re med mine eller en andens Ord! —
Dette er min Tro; thi saaledes tro
alle rette Kristne og saaledes lærer
den hellige Skrift os.

I den anden Trinitatisprædiken
i den epistoliske Del af sin Kirkepo-
stil udtaler Luther sig paa følgende
Maade:

„Denne Brest foreholder os, hvem
Gud i sig selv er —. Ser maa man
— alene høre, hvad Gud siger om
sig selv, i sit indre Væsen, ellers skul-
le vi ikke erfare det. — Verden hol-
der det for en saare forargelig, daar-
lig Prædiken, naar den hører, at
Gud saaledes taler om sig selv, at
han er een Gud dog tre forskellige
Personer. —. Men vi vide ikke en-
gang, hvorledes det gaar til med de
naturlige Ting, der angaa os selv,
og vilde dog tale om Gud, alene ef-
ter vort eget Hoved. Rigtignok, hvis
det gjaldt at tale i saadanne Ting
efter vort eget Tæppe, saa vilde jeg
ogsaa kunne gjøre det. Men om man
end nok saa længe og skarpt har
tænkt derover og holder det mod
Skriften, saa holder det ikke Stik.
Derfor maa vi tale og stamme efter
om saadanne Ting, som den hellige

er sand Gud, at den Helligaand er
sand Gud, og at der dog ikke er tre
Guder eller tre guddommelige Na-
tureer — men det er et eneste gud-
dommeligt Væsen, da man ikke kan
dele dem med Hensyn til Væsen, og
ere dog forskellige Personer. Thi
saaledes siger Paulus om Kristus
Ebr. 1, 3:

„Han er Gans Væsens Billede“,
osv.

Vigesaa Kol. 1, 15:

„Som er den usynlige Guds Bil-
lede, af Skabningens Førstefodte“.
Saaledes taler Paulus atter om Ari-
sto, ihvorvel med andre Ord, 1 Kor.
10, 9:

„Lader os ikke friste Kristum, som
nogle af dem fristede ham og bleve
ødelagte af Slanger.“

Se her, hvorledes St. Paulus og
Moses kysse hinanden saa listigt, og
den ene svarer den anden saa venligt.
Moses siger (nemlig) 4 Moj. 14, 22:
„Dette Folk har nu fristet mig (Her-
ren) ti Gange og ikke adlydt min
Rådt.“ Paa denne Maade taler St.
Paulus Ap. Gj. 20, 28: — „Giver
I mig paa Eder selv og paa den gan-
ske Skjod, i hvilken den Helligaand
satte Eder som Opsynsmænd, at
vogte Guds Renighed, hvilken han
(Gud) forhøvede ved sit Blod.“

Al saadanne Sprog er der endnu
mange flere og navnlig i Johannes'
Evangelium. — I. ex. der, hvor Ari-
stus siger til Filippus, Joh. 14, 9:

„Filippus, hvo som ser mig, ser og-
saa min Fader.“ Naar jeg ved, at
det er Guds Ord, og Gud har talt
saaledes, saa spørger jeg ikke videre
derover, hvorledes det kan være
sandt, og lader Guds Ord alene være
mig nok —.

Saaledes skulde enhver Kristen og-
saa gjøre i alle vore hellige Troesar-
tikler, at man ikke grubler og dis-
puterer meget derover, om det er
umuligt, men alene ser derpaa og
spørger, om det er Guds Ord. Er
det Gans Ord, at han har sagt det,
saa forlad dig sikker derpaa. Ser
—, hvad og hvorledes det ensfoldige
Væsen er, da bliver man ensfoldig ved
det Ord, som siger hvorledes Kristus
er den usynlige Guds Billede og af
Skabningens Førstefodte, d. e.: at
han er lig Gud med Faderen. Der-
for siger han atter, Joh. 5, 23: „De

derer“; ligesaa? „Hvo tror paa mig
(siger han, Joh. 12, 44), han tror
ikke paa mig, men paa ham, som
har sendt mig.“ Vigesaa: Joh. 16,
15: „Mit, hvad Faderen har er mit“
osv. Disse og lignende Sprog taale
ikke, at man borer et Hul igjennem
dem. Thi Gud har talt dem, han,
som ikke lyver, og alene ved, hvorle-
des der skal tales vel om Gud, og
denne Artikel er altsaa grundet
stærkt nok i den hellige Skrift. —
At der altsaa er tre forskellige Per-
soner, dog i et eneste guddommeligt
Væsen og Majeftæt. Thi saaledes
foreholder Skriften os det, at den
Herre Kristus er Guds Søn fra
Ewigbed og Faderens Billede, lige
stor, mægtig, vis, retfærdig, og at
der intet er i Faderen af Gudsom,
Visdom, Kraft og Magt, som ikke
ogsaa er i Søn og i den Helligaand.
Derfor nu nogen vil vide hvorledes
det gaar til, ham sige, at det er et
ubegribeligt Væsen, over alle Engle
og Skabninger, om hvilket man ikke
kan vide mere, end Skriften angiver
os.“

Ganske paa samme Maade som i
den anden Trinitatisprædiken i den
epistoliske Del af Kirkepostillen, ud-
taler Luther sig i den med den me-
get beslagtede tredje Trinitatispræ-
diken i Huspostillen:

„Fordi jeg ser, at den — Artike-
len om den hellige Treenhed — er
saa ret egentlig fastfast og grundet i

Skriften, saa tror jeg mere end mine egne Tanker og Formyst." — "Thi det gjælder her ikke at disputere, om det er sandt, men det gjælder, om det er grundet i Guds Ord. Er det Guds Ord, saa tvil ikke derpaa. Han vil ikke lyve. Fordi nu Guds Ord, som vi nu have hørt, staar klart og rent der — saa bliu derved."

I Luthers Prædiken over Epistelen paa den anden Søndag i Advent læse vi følgende Ord:

"Men læg her Mærke til, hvad det er for en Bog, som Apostelen (Paulus i 1 Cor. 9, 9, 10) forelægger de kristne at læse og at studere nemlig alene den hellige Skrift, og han siger, at vor Lære er i den. Da nu vor Lære er i Skriften, saa skulle vi billig ikke søge den andetsteds, men alle kristne skulde dog daglig bruge denne Bog."

I sit Skrift om "Svorledes en ret kristelig Biskop skal vies" citerer Luther:

"Den hellige Skrift er den Bog, som Gud den Helligaand har givet sin Kirke, og hvori man maa lære, hvad den (Kirken) er, hvad den skal gjøre, hvad den skal lide, hvor den skal Mide. Hvor denne Bog ender, der ender Kirken; thi Han siger: 'Srenmedes Røst vil Hans Kirke ikke høre.'"

Den hellige Skrift er den Bog, som Gud den Helligaand har givet sin Kirke, og hvori man maa lære, hvad den (Kirken) er, hvad den skal gjøre, hvad den skal lide, hvor den skal Mide. Hvor denne Bog ender, der ender Kirken; thi Han siger: 'Srenmedes Røst vil Hans Kirke ikke høre.'"

"Nu kunde nogen sige: Svorledes da, om nu Paven ogsaa var en Skriften? Der staar en op med ham og siger: Jeg er en Skriften, derfor, kjære Broder, skal du høre mig. Saa toler Paven ogsaa paa samme Vis disse Ord: Hør mig, jeg er en Skriften."

sten. Svo vil dømmen for os i denne Krig? Den hellige Skrift, der kommer man da til det rette Ord. Der luffer man Sofisternes Mand (som raabe): Pave Pave! Kirkeforsamling, Kirkeforsamling! Fædre, Fædre! Høie Skoler, høie Skoler! Hvad kommer dette os ved? Et Gudsord er mere end denne Hob med al dens Magt. Gud siger, Matth. 3, 17: "Denne er min kjære Søn, som skulle I høre." Og han siger ogsaa i Joh. 10: "Mine Faar, de høre min Røst." Derfor maa vi ogsaa dagligen søe os i den hellige Skrift, for at vi kunde overvinde saadanne Menneskebud og med Evangeliet, med denne Sæd kruise Djævelens Soved. Da falder Pavens Krone ned. Om nu Paven og Biskopperne kommer og forholde mig Guds Ord, er jeg da et kristi Faar, saa siger jeg straks: "Velkommen! Bessignet er den som kommer i Herrens Navn. Men kommer de med sine Buller, sin fanatiske Døren og sin Menneskesjæl, saa siger jeg: Vig bort fra mig Djævel. Der staar skrevet: Du skal alene tilbede Herren, din Gud, alene tjene Ham. Han har givet mig sin Søn, jeg trænger ellers ikke til noget mere, jeg er visse lig hans Brud, og han er min Brudgum. Hør er den kristne kirke grundet paa Evangeliet, over hvilket end alle Svordags Mæle for Gudsord læs vore Bøger og sammenligne dem med, hvad Modstanderne have skrevet, hold begge Dele sammen med Skriften og bedøm dem efter Skriften, som efter den lydiske Sten (Prævestenen).

Endelig heder det i Luthers Udtagelse af de Ord:

"De Ord, som jeg taler til Eder, er Vand og er Liv i Joh. 6, 68: 'Gud har ordnet det saaledes med sin Helligaand, at Han ordentlig Vis kommer ved Ordet. Dette siger Kristus selv paa dette Sted. Derfor, naar der møder dig noget, skulde det end synes at være noksaa skjønt og helligt, saa at du endog mente, at det var et Englevæsen, saa tag det dog for dig og hold det mod Guds Ord, se til, om det er grundet i den hellige Skrift, og om Gud har budt og beskædet det, eller ikke. Er det alene en blot Tanke, en færlig Andagt og god Mening, uden Guds Ord, saa svyt paa det. — Skal jeg prøve Manden, saa maa jeg have Guds Ord, det skal være Regelen, Prøvestenen, den lydiske Sten, det Lys, hvorved jeg erkender, hvad der er godt eller hvidt, godt eller ondt, ligesom Solsen aflyser alt."

(„Luth. Sendeb.“)

Gudsfrugt er nyttig til alle Ting.

Paa en Marsch gjennem Bjergene i Schlesien gif den fromme General Schmeltan ved Siden af Fredrik den Store. Kongen, der var fortrædelig over Marschens Langsomhed, søgte at fordrive Liden med spøgfuld Spøt over Generalsens Gudsfrugt. I Begyndelsen kunde General Schmeltan let ikke komme tilorde. Men da Kongen taug et Dieblit, sagde han dristig og rolig: "Deres Majestæt besidder langt mere Bid og Værdom end jeg. Desuden er De min Konge; en Kamp mellem Dem og mig er derfor i enhver Henseende ulige, trods alt dette kan De dog ikke tage fra mig min Tro. Og selv om det lykkedes Dem, saa havde De vistnok skadet mig uhyre, men ogsaa Dem selv."

Kongen blev staaende, og sagde med et uwilligt Blit:

"Hvad er det for Snafl, Schmeltan? Skulde jeg skade mig selv ved at tage Deres Tro fra Dem?"

Schmeltan svarede:

"Deres Majestæt tror in. at besidde en dugtig Officer i mig, og jeg haaber, De ikke tager fejl heri; men kunde De virkelig røve min Tro fra mig, da vilde jeg ret være et uheldig Væsen, et Nør, som hæver for alle Vinde."

Kongen blev først stille, derpaa sagde han venligt:

"Sig mig da Schmeltan, hvad er det da egentlig for en Tro han har?"

Generalen svarede:

"Jeg tror paa et guddommeligt Forsum, der tæller et hvert Faar paa mit Soved, og paa et evigt, helligt, usaligt Liv efter Døden."

"Og dette tror han virkelig haadt længe. Nogle Dage efter at han

og fast" spurgte Kongen.

"Ja, i Sandhed, Deres Majestæt."

Da greb Kongen med Varme hans Haand, trykkede den og sagde:

"Schmeltan, han er et lykkeligt Menneske!"

Derpaa gif han eftertænksomt videre, og aldrig gjorde han senere Schmeltan's Tro til Gjenstand for Spøg.

De fire Ederkopper.

Der var engang — saa lyder Historien — fire Ederkopper, som søgte sig et Sted, hvor de sikrest kunde anbringe sin Spindelbæb, og traf til at komme ind i en Kirke.

Enhver af dem gav sig nu ifærd med, som det tyktes dem bedst, at anlægge sine Smaabøliger.

8 Dage senere kom de atter sammen og fortalte da hverandre sine Oplevelser.

Den første havde udvalgt sig Prædikestolen som det Sted, hvor den frugt kunde udbrede sit Net. Men se neppe havde den vel begyndt at spinde sine Tråde, saa kom Kirketjeneren med sin Støvelkøst og tilintetgjorde det hele.

Den anden havde flaaet sin Bæb paa Bænkens Ryg, men da der den følgende Søndag indtraf at være Barnedaab, blev ogsaa dens Arbejde forstyrret.

Den tredje havde ridsigt sig Alteret, og lige havde den spandt sit Garn fra den ene Endesøile til den anden, da den for Alteret trædende Prest med sin Kjøle forstyrrede det hele.

Som disse tre nu med sørgmodig Mine beklager hverandres Uheld, tog den fjerde med et lunt Smil Ordet og sagde:

"Jeg var fløgere end Eder. Mit Net har ingen rørt."

"Hvor anbragte Du det da?" spurgte de andre i Manden paa hverandre.

"Over Næbningen paa Fattighøjsen," lød Svaret.

Et folgeverdigt Exempel.

Chefen for en større udenlandsk Bank afsagde en Dag en af sine undergivne, fordi han værede sig ved at arbejde paa Kontoret paa Søndag. Den unge Mand, der desuden havde en fattig Moder, at forsørge, blev derved brodløs; men har var usfordrime, der tæller et hvert Faar paa mit Soved, og paa et evigt, helligt, usaligt Liv efter Døden."

Hans Prøvestid var heller ikke

Pacific Lutheran Academy and Business College.

En ypperlig Skole for GUTTER og PIGER. Specielt Kursus for saadanne, som vil lære Engelsk. Udmærket Forretningskursus. Ypperligt Musikkursus.

"Fully accredited by the University of Washington."

En billig Skole. Udmærkede Bygninger. Sund Beliggenhed. Dygtige Lærere.

212 Elever ifjor.

SKRIV EFTER KATALOG.

PROF. N. J. HONG, Parkland, Wash.

Dr. J. L. Rynning
 Norsk Læge
 1625 National Realty Bldg.
 Kontor Timer—2 til 4 Ertm. Om
 Søndagene Høje Aftale
 Tel. Main 7683. Madison 1003
 Tacoma, Wash.

DRS. DOERRER & BLODGETT
 DENTISTS
 1158 Pacific Avenue Room 206
 Tel. Main 4551
 Tacoma Wash

Dr. Hyslin
 Office 1261-5 Fidelity Bldg.
 Hours—11 to 12 A. M., 2 to 4 P. M.
 Evenings and Sundays by
 appointment
 Phone Main 480
 Residence 924 No. 1 St. Main 266
 House calls made preferably out-
 side of office hours.

Dr. C. Quevlie
 Behandler Sygdomme i
 Øren, Næse, Hals og Bryet.
 Kontortid Kl. 1—5 a. m.
 Mandag, Onsdag og Lørdag ogsaa
 Kl. 7—8 e. m.
 Kontor: 801-7 Fidelity Bldg.

DR. T. F. ROBINSON
 Dentist
 914-917 National Realty Bldg.
 Main 1902 Tacoma, Wash.

Lien's Pharmacy
 Skandinaviske Apothek.
 Ole B. Lien. Harry B. Selvig
 DRUGS, CHEMICALS,
 TOILET ARTICLES,
 Recepter udfyldes nøjagtig
 M. 7314 1101 Tacoma Ave

Phone Main 2233
PETERSON
 PHOTOGRAPHER
 Sunday: 11 a. m. to 3 p. m.
 903 Tacoma Avenue

JNO. W. ARCTANDER
 & **C. JACOBSEN**
 NORSKE ADVOKATER
 501-5 Lyon Bldg. Seattle

harde maatte forlade sin Stilling, fik Bankhefen i Opdrag at skaffe en anden Pansl'er. Kasserer. Det var sagt, at det maatte være en Mand, paa hvis Samvittighedsfuldhed man kunde ierlade sig. Da faldt hans Tanker paa den nye i fflodigede Mand, og han foreslog Banken hew med den Erklæring, at de vanskelig vilde finde nogen anden, paa hvis

Samvittighedsfuldhed de tryggere kunde stole.

Livets Bevis.

En bekjendt Fornegeter sagde en Gang:

„Jeg kan staa for alle Apologeternes (Kristendomsforvarernes) Beviser. Men jeg har en Tjenestepige, som er en Discipel af Jesus. Da hendes rene, gode og sande Liv bringer mig sommetider til at vakte.“

Ja, intet Bevis er saa overtalende og uimodstaeligt som det daglige Liv.

Godt giver et Mennekte ikke for sit Liv? Diner man Udvei til et smukkere og lykkeligere Liv, end sit eget, da lader man tilfaldt alle sine Teorier fare for at følge Beien til Livets grønne Træ.

(„Dytnisf.“)

Ven og Tak.

Jeg kommer med min Vise
 Og mine dybe Saar.
 Jeg ser et trofast Dit
 Som fæstet paa mig staar!
 Jeg lægger al min Byrde,
 O Jesus! for dig ned;
 Du er den gode Hyrde,
 Du kan mig give Fred.

Du saa mig døbt bevæget,
 Arebende og irat,
 Hvad skal mig har fortæret,
 Har du alene set!
 Da hørte jeg din Stemme:
 „I Trætte! komme hid!“
 Da fik jeg Trøst fornemme
 Saa stærk, saa dyb, saa blid!

Min Synd har voldt din Pine
 I Hjerte, Sjæl og Sind,
 Den hindrer mig at trine
 For Gud frimodig ind.
 Men du Guds Lam har baaret
 Min Syndebyrde bort,
 Til din har du mig faaret,
 Det har du, Herre, gjort.

Godt Tak skal jeg dig give,
 Min Frelser, Jesus Krist?
 Jeg vil dog tro forblive
 Til Døden — sandt og vist!
 Dit Nag det vil jeg tage,
 Det giver Sjælen Fred,
 Saa vil jeg hjemad drage,
 Du Jesus! følger med.

I Livets Strid og Kæmpe,
 I Fristelse og Nød
 Du led min Sjæl bære
 Og redde den fra Død!
 Gid, aldrig jeg maa vende
 Mig fra den trænge Sti,
 Naar Veien da har Ende,
 Saa er al Nød forbi.

(S. J. i „Luth. Sendeb.“)

Den opvokende Slægt.

Særafslige Møndsgjærninger stadfæstet, at vor Tids Ungdom synker, og dette trods Oplysning og Dannelse. Vore unge, oplyste Herter og Damer er med deres Livsbegebreder somme saa døbt ned, at de kunde lære meget af Oldtidens Hedninger, ikkønt de i deres egne Tanker er havede høit over dem. Djævelen har beaunfattet af det fjedeltige Sind, forvændt de fleste Begreber om sand Moral og Dannelse. Man vænner sig til at være et Værn af sin Samtid og er saa med paa Tidens ilibrige Glidebaner.

Godt skal man da gjøre naar man med aabne Øine staar og ser Søndens Understrøm rive den store Masse af vor Tids unge Mænd og Kvinder bort til en hastig Fordærvelse?

Førestillinger, Bønner og venlige Advarsler har til alle Tider naaet Slægtens Tren, om de end ikke har været saa indtrængende, som ønskelig kunde være; de er somme fra Herrens levende Menighed paa Jorden. Men den Tid er inde nu, da Damer ler ad sin egen Daarstak, og mere fuldt end nogensinde før passer Pauli Ord: „Deres Hæ er i deres Skandiel.“ Glatte Tunger og føde Ord vil derfor i Fremtiden og Særlig lidet eller intet; under Bantrens Moralprædikener vil Søndens Gistplanter knoppes, blomstre og bære Frugt, og tusinder vil trods disse gaa tankeløse og uforstyrrede mod timelig og evig Ruin.

Og om vi kaster et Blik over paa det aandelige Omraade, saa maa den som har et sundt Overblik over vor Ungdoms Stilling til Kristendommen, uvilkaarlig bringes til at give oed at tænke paa, at Fremtidens haabløse Børn med egne Hænder holder paa at kaste overbord den Vise, som skulde holde dem oppe i denne fiddte Tids rivende Malstrøms Svirveler.

Størst Betødning for Odbragelsen har uden Tvil det, at Fader og Moder lever sit Liv i Gud, althaa ikke, at de nu og da taler et Ord om Gud, og nu og da læser i Bibelen eller lænke af og til hører en Prædiken eller gaar til Afters, men at de som sagt lever sit Liv i Gud og ser paa ham som et godt Værn, der ier paa sin trofaste Moder og kan bejæles af den ene Tante, at ville gjøre hendes Velie og lader sig lede af hende. Naar Forældrene lever sit Liv i Gud, vil Børnene snart mærke at der er en stor hemmelighedsfuld Magt, for hvilke Forældrene bærer sig endeg i den rigeste Løkke, og ved hvilke de holder sig opreist endog i

den største Nød og af hvilken de bestandig ledes i hele sin Færd. Forældrene behøver da i liden Grad at byde og forbyde. De vil kunne give megen Frihed fordi en indre Tugt raader i Børnene under saadanne Forholde.

(„For G. og H.“)

P. Oscar Storlie & Co

Norsk Begravelses Bureau
 Telefon: Main 1122

Godt Udvalg af Bibler, Psalmebøger og kristlige Bøger haves paa Lager til billige Priser. Postordre fyldes prompt.

J. F. VISELL CO.
 1114 Pacific Ave. Tacoma

Berglund Bros.
 Kaffehus
 Reeste Sort Kaffe i Byen med Føde, Sukker og Kager for
bare 5 Cents
 1305 Commerce St. Tacoma

Ben Olsen Co.
 Plumbing
 and Heating
 Main 392—A 2392
 1130 Commerce Street
 Tacoma Wash.

Anthony M. Arntson
 NORSK ADVOKAT
 614-5-6 Fidelity Bldg.
 Phone Main 6305
 Tacoma Wash.

S. T. Larsens Pharmacy
 17th and Tacoma Ave.
 DRUGS, CHEMICALS, AND
 TOILET SUPPLIES
 Prescriptions a Specialty
 We import our Cod Liver Oil direct from Norway
 Phone Main 504 Tacoma Wn.

Pacific Herald

Kristelig Ugeblad udgivet af Pacific Lutheran University Association.
 Redaktør: Pastor O. J. Ordal.
 Phone Main 4270.
 912 So. 17th St., Tacoma, Wash.
 Bladet koster

For Aaret ..... \$ .75
 For Aaret til Canada eller Norge 1.00
 Betaling for Bladet sendes til "Pacific Herald," Parkland, Wash.
 Nyheder maa sendes saa tidlig i Ugen, at de rækker hertil senest Tirsdag.

Adresseforandring.—Naar en Abonnent forandrer Adresse, maa denne straks opgive baade den nye og den gamle Adresse for at Bladet kan bli stanset til den gamle og i Stedet sendt til den nye Adresse uden Ophold.
 Entered as second class matter November 6, 1908, at the post office at Tacoma, Wash., under the Act of March 3, 1879.

MERK.

Naar de indsender Betaling saa se efter paa Adresselappen om der bliver kvitteret. Det tager omtrent to Uger for Kvitteringen kommer. Hvis der indsniger sig Feil, som ogsaa kan hände, saa skriv straks. Hvis de venter med at gjøre dette, falder det svært vanskeligt at faa det rettet. Hjælp os ogsaa med dette.

A. A. Gaard, Parkland, Wash., er nu Kasserer for Barnehjemmet i Parkland.

Alle Penge til Hjemmet sendes til ham.

Alle Penge som sendes til Herald, bør sendes adresseret:

Pacific Herald,
 Parkland, Wash.

Send ikke Penge til Redaktøren da det holder Bryderi.

Program for Årsmødet
 i Burlington, Jan. 25—27, 1916.

Tirsdag Eftermiddag:

"Kirken", Ref. Pastor O. J. Ordal. Sup. Pastor O. Hagoes.

Onsdag Formiddag:

Fortsættelse af "Kirken".

Onsdag Eftermiddag:

Gudstjeneste med Alttergang og Offer til Andremissionen. Prædikant M. A. Christensen. Supl. A. Sandmel. Skriftefader S. A. Stab. Supl. L. C. Foss.

Torsdag Formiddag:

Fortsættelse af "Kirken".

Torsdag Eftermiddag:

2. Tim. 3, 16. Ref. Pastor O. E. Heimdahl. Supl. Pastor O. Borge

Årsmødet

i Burlington begynder Tirsdag Eftermiddag den 25de Januar, Kl. 2. Alle som agter at være tilstede ved dette Møde og ønsker frit Ophold, bedes melde sig til Stedets Præst inden 22de Januar.

L. Rasmussen.

Pastor Hagoes modtog igaar per Telegram Underretning om at hans Moder er afgaaet ved Døden.

Mrs. Anna Peterson, 613 East Harrison Ave., hensov som vi tror, i Troen paa sin Frelser, den 9de Januar 1916, og blev jordfæstet under stor Deltagelse den 11te Januar. Pastor O. J. Ordal forrettede. Hun efterlader sig foruden sin Mand, Emil Peterson, 6 Børn, Olga, Milda, Ralph, Harry, Paul og William. Ligeledes to Søstre, Lena Snelstrøm Tacoma, Caroline Philips, Chehalis, og en Broder Cornelius Peterson, Tacoma, Wash. Gud trøste i Naade de sørgende Efterladte.

Brand i Bergen.

I dag, den 17de Januar, fortæller Nyhederne om den forfærdelige Ildbrand som rasede i Bergen igaar. En Trediedel af Bergen ligger i Aske. 2,000 Mennesker er husvilde. Tabet anslaaes til \$15,000,000. Branden brød ud paa Lørdag. Da der blaastrer stærk Vind spredte den sig hurtigt. Brandmandskabet maatte rive ned store Bygninger for at stanse Branden. Det siges, at det er foruroliglig Forretningsstrøget som har lidt Tab.

Der staar i Beretningen videre, at ingen Menneskeliv gik tabt. Gud fik Tak! Vi haaber at Skaden maa være mindre end berettet. Det er en forfærdelig Ulykke, som har rammet Bergen.

De Norske i Tacoma har allerede taget Skridt for at hjælpe de Brandlidte.

Katolikker i Slagsmaal ved Kirken.

Seranton, Pa., den 16de Januar. I Dupont, nær her, kom det til blodigt Slagsmaal mellem to fiendtlige Partier i den katolske Kirke, "Kirken af Jesu hellige Hjerte." Man brugte Kniver, Revolvere og Stænger Endog Soldater maatte tilkaldes for at faa Slagsmaalet stanset. En Mand er dræbt, en farlig jaaret. Biskop Hagan er Vædens Væb. En del er med Biskopen, andre imob. 24 Soldater blev tilkaldt for var sik den katolske Kirkealme. Predt. Sig gaar det til, hvor Paven i Rom tilbedes og hvor Prælaterne, hans Gaandlangere, raader.

Det kristelige Hjem.

Det kristelige Hjem er det ideelle Hjem. Det er det mest fuldkomne Hjem paa Jorden. Dette er saa, fordi i det kristelige Hjem raader Guds Ord. Jesus er der den som ved sin Kjærlighed styrer. De kristne Forældre og Børn vil gjerne gjøre Guds Vilje.

Mod det kristne Hjem raser Satan med al sin Magt og Kunst. Han ved at han kan faa forderve Hjemmet, saa det ikke længere er et kristeligt Hjem, har han bedre Anledning til at føre alle Hjemmets Beboere, Forældre og Børn, til evig Fortæbelse.

I sin Kamp mod det kristne Hjem bruger Satan al Vilt og Magt. Han forsøker at gjøre Brug af Sygdom, Kattigdom, Belyst, Uere og Rigdom o. l. for at gjøre den kristne mismodig og faa ham til at knurre mod Gud. Han bruger Brode, Trætte, Had, Misundelse o. l. for at forstyrre Husfreden og gjøre Hjemmet til et Satans Hjem.

Den kristne bør vel betænke dette. Han bør altid staa paa Vagt. Jesu Ord lyder: Vaager og beder, at I ikke skal falde i Fristelse. Den, som staaer og ser til, at han ikke falder.

Men har nu den kristne noget Middel, som han kan bruge med Guds Ord? Som Jesu Moder sagde til Lærerne i Brylluppet i Kana i Galilæa: Hvad han siger Eder, gjør det. Hvor kristne under Bøn til Gud i sand Nidmydighed gjør hvad Gud i sit Ord siger, der vil Satan ikke kunne vinde Seier. Den kristne kan med Paulus freidigt sige: Er Gud for os, hvad kan da være imod os.

Men tro ikke, at du kan bevare dit Hjem som et kristeligt Hjem uden Kamp. Der maa daglig kæmpes med Guds Ords Vaaben, hvis du skal beholde Seier og kunne staa Satan tilbage.

Hjemmet er Grundvolden for Samsundet for Staten. Er Hjemmene isandhed gode Hjem, da vil ogsaa Samsundet være det. Er Hjemmet derimod foragtet og ringeagtet, da staar det daarligt til baade i Samsundet som i Staten.

Gud give os mange gode, kristne Hjem. Sid Hjemmene maatte mere og mere faa Placens op for Vigtigheden af Guds Ords flittige og rette Brug baade i Hjemmet som i Kirken og Skolen.

Fra Vort Virkefelt.

Stanwood, Wash.

Mils Killaud og Olida Virkeland blev forleden ægteviet i Stanwood Præstegaard. De skal bo i Freeborn, hvor Brudgommen har leiet en Farm.

Mr. L. Thompson, Camano, Oens ældste Mand, er fortiden ganske ung. Han har været der over 40 Aar.

Den 14. Januar var Sivert Johnson 60 Aar. Naboerne kom i den Anledning sammen for at hilse paa og vise ham en liden velfortjent Opmærksomhed. Taler holdtes ved Pastor Christensen samt S. Myron og St. P. Frostad. Hr. Sandvik overrakte paa Forsamlingens Begne en Pengegave med Instruxer om at Johnson vilde købe noget til Erindring om Dagen. Festen var særdeles hyggelig og vellykket. Mr. Johnson og Hustru blev saa overraskede, at de ikke kunde sige noget og de vil hermed frembære sin inderligste Tak til alle Venner.

Mr. D. G. Strøm, der i sin Tid var ved Alderdomshjemmet, er nylig død i California.

Hos L. B. Magelssen i Camano har Børnene haft Skarlagensfeber, men er nu i Bedring. Sygdommen var meget mild. Hr. Magelssen var i sin Tid Elev ved P. L. A. og er for Tiden i Uncle Sams Tjeneste som Postbud.

I Stanwood-Kaldet blev 4 Familier — ialt 14 Sjæle — optagne i Menighedene ved Årsmøderne.

I Stanwood Kirke bliver der Alttergang Søndag den 23de Januar.

Tacoma, Wash.

Gudstjenester og Møder i Vor Frelser's Kirke, Syd 3 og 17de Gade, O. J. Ordal, Præst:

Hvimesse paa Norsk Klokker 11 Form.

Aftenfang paa Engelsk Klokker 7.30. Ved Aftenfangen vil vi igjen tage fat paa Spørgsmaal og svare paa dem. Vi har flere vigtige og interessante Spørgsmaal, som skal svares paa. Det har vist sig, at der er stor Interesse for denne Sag. Søgningen er stor ved disse Gudstjenester. Blandt de Spørgsmaal, som svarede paa sidst var: Hvad Forskiel er der i Læren mellem den norske Metodist Kirke og den norske Synode. Det blev fremat flere af de Vildfarelser, som Metodisterne lærer. De fører ialt Lære om Arvesynd, om Forsoningen, om Bøden og om Naademidlerne. Dette er

en Del af de Ting, som blev behandlet for at vise, at der er stor Forskjel paa Læren i de to Samfund.

I dag ser vi følgende i „Lutheraneren“, som vil læses med Interesse:

En Metodists Dom over Lutheranerne.

Følgende Udsklip viser, hvad Metodisterne mener om Lutheranerne, naar de taler rent ud af Hjertet:

„Kan en Lutheraner være Guds Barn? Metodistbladet „Bidnesbyrdet“ siger „nei!“ Saaledes skriver Bladet paa Redaktionsjiden for 17. November:

„Ei tror Guds Barn inden den lutheriske Kirke, der ikke blot har Navnet og Formen og den „rene Lære“, men ogsaa Salvansens Mand og Naade, at „Daben frelser dem“, eller at de i Nadveren æder Jesu Legeme og drikker hans Blod.“ Da alle virkelige Lutheranere tror disse Skriftens tydelige Lærdomme, er de hermed erklæret for ikke at være Guds Barn.“ Reflektionerne gjør sig selv.“

* * *

Saa langt „Lutheraneren“. Saaledes kan de norske Metodister domme og fordomme Lutheranerne og ringeagte Jesu Ord i Indstiftelsen af baade Daaben og Alkierens Sakramente. De norske Lutheranere bør vogte sig for slige falske Profeter.

Concordia, norske Ungdomsforening, møder hver Søndag Eftermiddag fra Kloften 5 til 7:30 om Aftenen. De havde et interessant og godt besigtigt Møde paa Søndag. Næste Søndag skal der igjen holdes paa godt Program. Al Ungdom er indbudt.

Kvindeforeningen skal møde Torsdag den 27de Januar i Kirkens Sal, Syd 3 og 17de Gade. Mrs. L. K. Stov er Vertinde. Hun vil gjerne, at mange skal møde frem.

Arlington, Wash.

Et hyggeligt Guldbryllup fejredes Torsdag den 6te Januar i gamle Hvidals Hjem. De lykkelige, som fejrede sin femtiende Bryllupsdag var Martin S. Hvidal og Anna Petrine, født Kvernebo. Den gamle Brudgom er født i 1842 i Bølden, Norge, og Bruden er født samfundets i 1840. De blev ægteviede i Bølden Kirke for 50 Aar siden ved Pastor Bockman. De er Forældre til 8 Børn, af hvilke 7 er flyttet til Amerika og bor her i Rabolaget. De er som følger: Hans Hvidal, Laura Linquist (død for nogle Aar siden), Samfine Engeseth; Anna

Sporhoje; Nikoline Nelson; Carolus Hvidal; Magnald Hvidal og Inga Lande. Den sidstnævnte bor i Bølden, Norge. Hvidalslægten er en af de ældste og største Slægter paa Søndmøre, Norge. Brudeparret har 25 Børnebørn, af hvilke 22 var tilstede paa Guldbryllupsdagen. Brudeparrets Børn bragte hver sin Guldmunt som Brudegave, en L-nemmelighedsgave til Gamle Far og Mor. To lange Bord som luguede af alle Slags gode Retter var dækkede til Middag. Paa Eftermiddagen holdt Pastor S. E. Baalson Festsalen. Flere korte Taler blev holdt. Brudgommene talte og takkede for de oymuntrende Ord allerede taft, han takkede sine Børn for den Ære de havde vist ham og gamle Mor paa denne Dag. Men mest takkede han Gud for at den Kjærlighed han havde vist mod ham i disse 50 Aar. Herrens Godhed er det, at det ikke er forbi med os, var hans Begyndelse. Flere af Børnene takkede Forældrene for hvad de havde gjort for dem. „Det er noget stort“, sagde de, „at tænke tilbage paa, hvad Far og Mor har gjort for os.“ Børnene sang flere deilige Sange til Glæde og Oymuntning for de Gamle. Til slut sang alle staaende „Lov og Tak og evig Ære“, og Herrens Velsignelse blev lyst over Forsamlingen. Ogsaa Slægtninger og Venner komne denne Dag ihu. Følgende Telegram, som var sendt fra Bølden, Norge, for Anledningen viste, at der var dem derborte i det gamle Land, som endnu ikke havde glemt Hvidals, omend de nu er tusinder Mile borte: Til Martin Hvidal og Hustru,

Arlington, Wash.
Venner i Bølden lykønsker eder med Ederes Guldbryllupsdag.

Oline Kvarnebo.
Denne Dag var en stor Dag, som længe vil erindres af alle, som var tilstede. Gud holde sin faderlige Haand over de to Gamle og gjøre deres Livsaften mild og blid og lyst dem, naar deres Time kommer, hjem til Faderhøjet, som staar færdig ventende alle som her i Livet søger sin Tilflugt til Frelsen i Jesus Kristus.

Silvana, Wash.

Torsdag Aften den 29de Januar vil Professor J. Kavier fra Parkland holde sit lærerige Foredrag over „Evolution“ i Bions Skolehus. Alle som kan affe Tid bør høre dette Foredrag. Ungdomsforeningen leverer Forfriskninger. Adgangsprisen er 25c og 10c.

Torsdag holdt Entumeni Pigeforening sit Møde hos Nellie Knutson.

Foreningen besluttede at affende 20 Dollars til Entumeni Pigehjem, 20 Dollars til Massamissionen og 20 Dollars til Kintamissionen. Det er godt at have saa mange unge Missionærer i Menigheden.

Lakewood, Wash.

Torsdag den 17de Januar døde Mrs. Gertrude Fagerland i Troen paa sin Frelser her i Menigheden. Hun har i de sidste 8 Aar haft sit Hjem hos sin Søn Lauritz og Familie, som bor her. Gertrude Fagerland var født den 27de April 1837 i Studenes, Norge, af Forældrene Elias og Katrine Samholand. Hendes Mand, Erik Fagerland, døde for mange Aar siden. I 1882 kom hun og Familie til Amerika og bosatte sig i Nærheden af Montevideo, Minn. Hun var Moder til 8 Børn, af hvilke 3 lever. Hans Fagerland og Søsteren Lovise Lefnes bor i Langford, S. Dak., og Lauritz den yngste bor paa sin Farm nær Lakewood, Wash. Paa sine gamle Dage glædede Gertrude Fagerland sig meget i den Frelse, som Gud havde beredt hos hende i Jesu Kristus. Saa længe hun hørte nogenlunde, var hun regelmæssig tilstede ved Gudstjenesterne, og ved Nadverbordet var hun en stadig Gæst. I Sedningernes Frelse var hun levende interesseret, og Berøtningerne fra Sedningelandene koste hun flittig og naarjombelt en trost hende, havde hun altid noget lyst at glæde sig over blandt Sedningerne. Fra hun var en liden Pige, fortalte hun, glædede hun sig naar hun fik lægge sit lille Bidrag i Missionsofferet, som gik til Schrødermissionen i Syd-Afrika. Hun gjorde hvad hun kunde for at bygge Guds Kirke baade hjemme og ude paa Missionsmarken. Med dyb Erkjendelse af sin egen Syndeskyld, men med en fast Tro paa Forladelse for sine Synder i Jesu Blod, fød hun ind i stille No. Gud velsigne gamle Bedstemors Minde baade i Hjem og Menighed.

Tirsdag den 11te Januar holdtes Sørgegudstjeneste i den lille Kirke i Lakewood, som hun havde været med at bygge. Paa Bions Græstplads i Silvana hviler hendes Støv indtil Opstandelsens Morgen.

S. E. V.

Nettelier for min sidste Bittering for Penger indsendt til Barnehjemmet i Parkland:

Tstedetfor Mrs. O. Christensen, \$1.00 skulde det være Mrs. O. Christoffersen og skulde være kvitteret som indsamlet ved Mrs. L. S. Jacobsen. Tstedetfor ved Pastor O. E.

Johnson & Son

Parkland, Wash.

Groceries - Hay

Feed

and Hardware

Tel. Madison 173-J 5.

Reindragt \$21,330 skulde det være \$21,30.

Bitteringen for Penger indsendt af Pastor S. E. Baalson skulde læse: Ved Pastor S. E. Baalson, Juledagsoffer i Lakewood 1ste Menighed i English, Wash., \$11,75, Juletræfestkollekt i Bions Menighed, Silvana, Wash., \$10,15.

I Bitteringer for Penger modtaget fra Pastor S. B. Hustvedt, skulde det være: Fra Pastor Ingebritson \$10,00 tstedetfor \$10,000.

R. N. Gaard, Kassierer.

Cour d'Alene, Idaho.

Søndag Aften, 12te ds. var en Festdag for Menigheden her i Cour d'Alene, idet at en „surprise“ var arrangeret for Pastor Fosmark. Man samlede i Kirkens Bajement, hvor man overafte Preston en Sum Penge. Met mange var tilstede og alle var glade over Festen. Metst beklageligt var det, at Mrs. Fosmark var borte. Som bekendt er Mrs. Fosmark paa Besøg hos sine Forældre i Tracey, Minn., men ventes at komme tilbage i en nær Fremtid.

Et godt Rutaar tilønskes „Pacific Herald“ og dets Stab.

Ederes J. A. Hoperstad.

SCANDINAVIAN AMERICAN

BANK

of Tacoma
ASSETS OVER

TO MILLIONER DOLLARS

11th & Pacific

4 Percents aarlig Rente

ligger til Spareindskud to Gange om Aaret

Begynd nu med \$1.00 eller mere. J. H. Chilberg, Pres.; W. H. Pringle, V-Pres.; G. Långberg, V-Pres.; E. C. Johnson, Cashier; H. Berg, Ass't Cashier; J. F. Visell, Ernest Lister, Geo. G. Williamson, Directors.

Buhlup, Wash.

Paa Hedningernes Tuledag den 6. Jannar hadde vor Kvindeforening her Nyaarets første Møde hos Mrs. Charles Ward. I al Korthed be- tragtet vi Dagens gamle Test idet der blev tagt Sikte paa Hedningemis- sion. Man var enstemmig om den- ne Gang at la Skassebeholdningen gaa til vor Kysts Indremission og til Rødraab i de store Byer. En an- den Gang vil man tænke paa Hed- ningernes Nød. Næste Møde hos Mrs. Hanson, nær Mabelgrove Sko- len den første Torsdag i Februar. Velkommen alle!

Syd Tacoma.

Gudstjeneste i den Lutheriske Kirke Warner og 62de Street, Søndag Kl. 11 Form.

Søndagskole Kl. 10 Form.

Martin Berge, som nu en Tid har ligget i det paa Northern Pacific Hospital, er i god Bedring.

Vest Tacoma.

Gudstjeneste i Immanuel Luth. Kapel, North 11de og Stevens St., Søndag Aften Kl. 7.30.

Søndagskole Kl. 10 Form.

Kvindeforeningen møder Onsdag den 26de hos Mrs. M. Rocknefs, 4618 North 18de Street.

Min Frelser skal blive skjønnere.

En Gulddiemed fik engang Guld af en vis Begt for at gjøre et Kristus- billede deraf. Da det nu var færdig fandt han ved Veiringen, at dets Begt var blevet forøget. Han sag- lig nu i en stem Forlegenhed, idet han frygtede for, at Bestilleren kun- de mistænke ham for at have blandet værdle Metaller i Massen. Han spurgte sine Arbejdere, om de kunde opklare Gaaden. Da traadte den yngste frem og sagde frugthomt:

„Mester, det er mig, som har gjort det.“

„Men hvorledes og hvorfor gjorde Du det da?“,

„Gutten svarede:

„Jeg tog det Guldstykke, som jeg eiede, af min Sporebøsse og kastede det i den flydende Vase, for at min Frelser skulde blive endnu skjønnere.“

Har vi det samme fromme Sind som hin Dæregut, saa at vi gjør, hvad vi fornaar, for at vor Frelser kan blive skjønnere, det vil sige forherli- get blandt Menneffene og mere loved og prijet paa Jorden?

Ført ind i Hareestien.

Det kunde jo egentlig ikke komme nogen ved, enten Peder Oppegaard var en sand Kristen eller ikke, for som Dr. Smedhøjten, nærmeste Nabo til Peder, pleiede at sige, naar den Ting kom paa Bane, det var nu

en Sag mellem ham selv og Vorher- re, men der var alligevel mange, som baade spurgte om det og svare- de paa det. Skjønt Folk i Bygden ellers var nok saa ligegyldige i aan- delig Henseende, og man derfor som Regel brød sig svært lidet om sine Medmennefters kristelige Forhold, saa blev det mere og mere almind- ligt, naar man saa Peder Oppegaard eller han kom paa Tale Mand og Mand imellem, at give Grunde for og imod Sandheden og Oprigtighe- den af hans Kristendom.

Og Aarsagen hertil var helst den, at Peder selv gjorde sig saa meget Umag for at faa Folk til at tro sin Kristendom. Han havde i flere Aar været i Amerika, og det var der, at han lærte den Regel, som han i hvert Fald selv mente at følge i smaat og stort, at man, hvis man vilde være en Kristen, altid skulde gjøre, som Frelseren gjorde. „Presterne her- hjemme“, sagde Peder, „taler altid om, at man skal tro paa Jesus, og det kan jo være sandt og vel saalangt det gaar: men hvad hjælper det at tro, hvis han ikke lever kristeligt og naar man altid taler om Troen, saa gaar jo Folk altid høre noget om, hvordan de skal leve. Nei, da var den Prest, jeg pleiede at høre i Amerika, en ganske anden Mand. Han talte ikke saa meget om Troen, men han viste Folk, hvad Jesus vil- de have gjort i de forskellige Til- fælde i Livet, og formanede dem til at gjøre, som han vilde have gjort. Se, det var noget, man havde Rutte af. Ingen gaar feil, naar han gaar der, hvor Jesus gif. Han er den gode Gylden og leder altid Harene den rette Vej.“

Folk flest syntes denne Tale var baade ret og god. Migtig nok lod de sig ikke paavirke sjønderlig af den for sin egen Del, for det blev jo lidt be- værgeligt for sjøndige Menneffer altid at gjøre, hvad Jesus gjorde, og de likte nu bedst at faa gjøre, hvad de havde Lust til. Men der kunde vel være Tvil om, at man burde gjøre, hvad Jesus gjorde. Saalangt var de enige med Peder, og naar han i Samtale Mand og Mand imellem eller paa Møder lagde ud i det vide og brede om, hvad Jesus vilde have gjort i hint Tilfælde, saa havde ikke Folk andet at indvende mod det, end at det ikke vilde blive saa greit at le- ve efter denne Lære. Søndere blev Søndere, og man fik nu haabe, at en kunde komme ind i Himmeleen, om man ikke i alle Stykker gjorde, hvad man skulde.

Men Peder mente, at de nok vil tage det lidt mere alvorligt, hvis de skulde komme ind i Himmeleen. Nistnok indrømmede han, at almin- delige Menneffer ikke kunde gjøre

C. O. Lynn Co.

Skandinavisk Begravelsesbureau 910-912 Syd Tacoma Ave. Main 7-45 Tacoma, Wash.

alt, hvad Jesus havde gjort, for han var jo sandt og istod for os som et Exempel, som vi vel skulde efterlig- ne; men aldrig kunde man op til. Men man skulde gjøre Alvor af at prøve paa at efterligne ham, og da kunde man række langt. Ser mente han nu, at han i al Beskedenhed kunde pege paa sig selv som Bevis. Ikke det, at han vilde gjøre den For- dring, at han var fuldkommen. Na, nei, han feilede vist baade i det ene og det andet. Men det turde han paastaa, at ingen kunde bestynde ham for ikke at tage det alvorligt. Og lidt efter lidt havde han ogsaa op- naaet at vinde Seier over sig selv. Mange Ting, som han i det første havde vanskeligt for at gjøre, det gif nu af sig selv, og meget, som han før havde Møst til, det gjorde han nu villigt og uden nogen Selvpof- telse.

Som nu for Exempel dette med Brugen af Tobak, som Folk mente

Lutheriske Bogmission, Bergen Norge

Gode Bøger til Uddeling rundt om i Hjemmene, blandt Ungdom, paa Farmene, paa Møder og til Gamle og Syge, vil vi gjerne faa Lov til at henvende Opmerksomheden paa Lu- therisk Bogmissions mange udmærke- de Bøger af fremragende Forfattere. Bøgerne er godkendte af Bergens Biskop og sendes mod et ubetydelig Bidrag ved Henvendelse til Lutherisk Bogmission, Bergen, Norge.

Det Norske Emigranthjem.

45 Whitehall St., New York.

Naar man kommer fra Vestaen, mø- des man gjerne af en hel Del "runners," som udgiver sig for Dampskibsliniens Agenter. Men Dampskibsliniens Agenter møder aldrig sine Passagerer ved Station- nen her. Om man vil tage ind paa Hjemmet, bør man helst telefonere til os fra Stationen og vente der til vort Ombud kommer. Tel. 5351 Broad. Ellers tager man fra de fleste Stationer med Belt Line til Husets Dør. Fra New York Central Depot tager man Subway til South Ferry. Fra Pennsylvania Depot 8th Ave. car til Døren

Luthersk Bokmission, Bergen, Nor- ge, attdeler gratis Andagtsbøger, kri- stelige Fortællinger og Sange. I alt attdelt 1,500,000. Vær med og delta Arbejdet.

Abonner paa

"Pacific Herald"

Koster bare 75c pr. Aar.

"Herald" udkommer hver Uge og bringer dig ophygge- lig Læsning, Nyheder fra vore Menigheder.

Stöt Bladet ved selv at holde det og ved at faa nye Abonnenter.

Send os en ny Abonnent nu straks. Benyt følgende Seddel:

Herved sender jeg Dem \$..... som Betaling for "Pacific Herald" fra

Navn .....

Adresse .....

Gammel

Ny

Abonnent.

Årbødigst,

Navn.....

PARKLAND MERCANTILE COMPANY

W. J. Freeborn, Prop.

Dealers in Gen'l Merchandise
Give us a chance. We are here to satisfy our customers.

Prøv os. Vi gjør vort bedste i at tilfredsstille vore Kunder.

The Stephen Home.

Naar Du kommer til Portland, Ore. Blev, billige Børstler for Rejsende tag ind paa The Stephen Home (det norske hjem for unge mænd.) Stephen Home, 249 1-2 Holliday Ave., Portland, Ore.

DO IT RIGHT

That is the only way, the best way to do anything

PRINTING UP-TO-DATE

Stationery, office supplies, anything in printing. Our prices are reasonable too. Try us.

D. W. COOPER

Phone 127 Tacoma Theatre Bldg

Oplag fra Luther Publ. House.

Steamship Agency

Billetter paa alle første Klasse Linier

J. F. Visell Co.

114 Pacific Ave. Tacoma, Wash.

var saa vigtig. Navist, indrommede han, at der ikke stod noget derom i Bibelen. Men det kunde man da vide, at Jesus aldrig havde taget en Pibe Tobak eller en Cigar i Munden, og da skulde ogsaa Jolk, som vilde ansees for Kristne, lade saadant være. Det havde ikke været saa let for ham selv at slutte med det. Han havde jo før været nok saa glad i at røge Tobak, og det havde kostet adskillig Selvoverveelse at høre op med det. Men det var blevet en Samvittighedsag for ham, derfor brød han tvært af med det, og nu følte han ikke mere Savnet. Han kunde anføre mange andre gode Grunde mod Brugen af Tobak, men Hovedsagen var nu dette, at Frelseren, hvis han havde været blandt os, ikke vilde have brugt Tobak, saa skulde de, som nævnte sig efter ham, ogsaa lade saadant være.

Og der var mange andre Ting, som Jolk fleit ikke saa noget Galt i, men som de burde lade være, hvis de vilde gjælde for Kristne. Der

var nu alle disse ugudelige Nviserne som oversømmede Bygden, og alle de Vægerne. Selve Frelseren i Bygden havde jo sat sig i Spidjen for at faa oprettet et Føllebibliotek, og han havde hørt, at Præsten skulde støtte ham i dette. Det var jo godt og vel, saa langt det gik, at Jolk læste, men havde de ikke Bibelen, som mange af dem aldrig saa i, og som saa eller ingen nogenjinde havde læst igjennem, og kunde de række fe mere, saa var der kristelige Blade og Bøger, som kunde blive dem til Betsignelse og Frelse for Sjælen. Men her plejede de igjennem Nviser og Væger, som bare indeholdt Forjængelighed og Verdslighed. Frelseren vilde vist aldrig have befattet sig med saadant, hvis han havde vandraet iblandt os idag. Og troede nogen, at han vilde have været med i alle Slags Fornøielser og Fjas, som Jolk nu syntes var ufuldige? Na nei, der stod ikke nogetsteds i Bibelen, at han havde leet, medens han var paa Jorden. Skulde man følge hans Eksempel, saa fik man vise et andet Alvor. Det var ikke bare Dans og Drik, som var syndigt, men det var alslags Lyftighed og Fornøielse. Man havde for meget at sørge over her i Verden til at faa Tid til latter og Fjas, og havde man det rette Alvor saa mægtede man man Lyften til saadant.

Om der nu end kunde være mangt enkelte, saa syntes jo Jolk, at det i enkelte, saa syntes jo Jolk, at det i det store og hele kunde være jandt nok. Vistnok mente jo mange, at skulde Regelen ikke blot være den, at man stræbte at gjøre, hvad Frelseren havde gjort, men at alt, som der ikke i Bibelen udtrykkelig var sagt, at han havde gjort, skulde ansees som Synd, saa fik nu Peder selv saa adskillig videre, end nu var Tilfældet. Alle vidste jo for Eksempel, at han var en ligefrem lidenskabelig Kaffe-drinker, og at han, naar han for omkring fra Sus til Sus, ofte hele Dagen igjennem og lagde ud sine Mæringer, kunde drikke den ene Kuv Kasse efter den anden, saa det var ligefrem uforitaaeligt, at han kunde taale det, og om der nu end ikke kunde være noget galt i dette, saa vilde vel neppe Frelseren have gjort det, om han havde været iblandt os. Og lad nu saa være, at det bare var ment som en Spøg, der heller ikke af nogen blev taget alvorlig, saa kunde der dog efter Peders egen Regel være adskillig Sandhed i den tørre Bemærkning som Osmand Sagen havde ladet falde, da man en Dag saa Peder komme anstigende i en sin fodsi Kratte, som han havde fæstet i Byen og som vogte Opsigt, fordi man ellers i Bygden plejede at gaa

med korte Trøier, at han havde læst noget om, at Frelseren havde gaaet i fodsid Træk, da han vandrede paa Jorden, og heller ikke, at han plejede at gaa klædt anderledes end andre Jolk, som levede paa den Tid.

Men der var andre Ting med Peder Oppegaard, som bragte Jolk til at tvile paa hans Kristendom. At han sjelden saaes i Kirken, kunde ganske forklæres af, hvad han selv sagde, at han ikke syntes, at han havde nogen Rutte af al denne Tale om, at tro og bare tro, som man altid hørte af Præsten, og derfor befandt han sig mere opbygget af at sidde hjemme og læse i Bibelen eller Johanne Bøger, hvoraf man kunde læse, hvad man skulde gjøre, og hvordan man skulde læse, hvad man skulde gjøre, og hvordan man skulde leve. Men hvorfor var han saa knæben paa Skillingen, naar det virkelig var Spørgsmaal om at gjøre noget godt? Det var nu vel bekjendt, at Jattigfolk helst gik Peders Vej forbi, fordi de af Erfaring vidste, at de hos ham fik megen Snaf og mange Formaninger, men ingen virkelig Hjælp. Og alle vidste, at isjony han havde bedre Raad end de fleste i

THE MUSICAL DEPARTMENT OF THE PACIFIC LUTHERAN ACADEMY.

The Pacific Lutheran Academy recognizes the great importance of music as a means of culture and refinement, and aims to furnish high grade instruction at a very moderate price.

This department furnishes special courses in piano, singing, history of music and theory and harmony.

The course in piano includes:

1. Primary Grade.
2. Intermediate Grade.
3. Advanced Grade.
4. Teacher's Certificate Class and the Graduating Class.

This course is under the supervision of Miss Theodora Aalsen, a graduate of the Chicago Conservatory of Music.

Miss Aalsen has had eight years of experience as a teacher in schools and is especially qualified to teach advanced pupils.

The Band, Orchestra and Choruses will be conducted by T. M. Drotning. Mr. Drotning has had a wide experience both in professional and amateur bands as well as choruses. It is safe to say that the school will produce exceptional musical organizations during the present year.

The plan is to render several programs and if possible complete the season by making a concert tour.

The class in singing will furnish material for the choruses.

PIANO TUTORING—Single lessons \$1.50, 18 weeks (1 lesson per week) \$15.00.

Instruction in Band, Orchestra, and Chorus work is FREE.

PACIFIC DISTRIKTS PASTER.

- Aaberg, O. H., Parkland, Wash.
- Baalson, H. E., Siivana, Wash.
- Bergesen, B. E., 1727 W. 56th St., Seattle. Phone: Ballard 1306
- Blakkas, I., Box 175, Rockford, Wash.
- Belgum, E. S., 823 Athens Ave., Oakland, Cal. Tel. Oak 4354.
- Borge, Rev., Olaf, Lawrence, Wash.
- Borup, P., Cor. A & Pratt St., Bureka, California.
- Brevig, T. L., Teller, Alaska.
- Brevikt, G. L., Genesee, Ida., Route 2, Box 30.
- Christensen, M. A., Stanwood, Wash.
- Evjenth, Rev. R. U., 266 Hermann St., San Francisco.
- Eger, Past. Olaf, 1424 No. 45th St., Seattle, Wash.
- Fosmark, C. M., Coeur d'Alene, Idaho.
- Foss, Rev. L. C., 779 Lake View Boulevard, Seattle, Wash.
- Groensborg, Past. O., 37 Collingwood St., San Francisco, Cal.
- Hagoes, O., 4314 N. 19 St., Tacoma, Wash.
- Phone Proctor 2133.
- Harstad, B., Parkland, Wash. Phone 7884-J-3.
- Heimdahl, O. E., Fir, Wash.
- Hellekson, O. C., 810 No. 2nd St., No. Yakima, Wash.
- Hendrikson, Geo. O., 426 E. 10th St., Portland, Ore.
- Hong, N. J., Prof., Parkland, Wash.
- Johansen, J., 204 J St., Fresno, Cal.
- Laue, Geo. O., 1464 Iron St., Bellingham, Wash.
- Mikkelsen, A., Prof., 706 N. Anderson St., Ellensburg, Wash.
- Neste, Th. P., 417—29th St., Astoria, Oregon.
- Norgaard, C. H., 2932 Lombard Ave., Everett, Wash.
- Ordal, O. J., 812 So. 17th St., Tacoma, Wash. Tel. Main 4270.
- Pedersen, Rev. N., 1207 Stevenson Ave., Pasadena, Cal.
- Preus, Past. H. A., So. 310 Chandler St., (in rear of church, E. 312 Third Ave.), Spokane, Wash.
- Preus, O. J. H., 2619 Paloma Ave., Los Angeles, Cal.
- Rasmussen, L., Burlington, Wash.
- Sandmel, A., Port Madison, Wn.
- Stensrud, E. M., 2455 Howard St., San Francisco, Cal.
- Stub, H. A., 1215 Thomas St., Seattle, Wash.
- Tjernagel, H. M., 2029 Bath St., Santa-Barbara, Cal.
- Thorpe, R. O., Marshfield, Ore.
- Xavier, J. U., Prof., Parkland, Wash.
- Xavier, N. P., Parkland, Wash.
- White, A. O., Silverton, Oregon.
- Wenberg, Oscar, Bestyrer for Josephine Alderdomshjem, Stanwood, Wash.
- Andrew Leknes, Kasserer for Indremsstionen i Pacific Distrikt, Stanwood, Wash.
- Leque, N. P., Kasserer for Josephine Alderdomshjem, 1445 Moore St., Bellingham, Wn.
- Gaard, K. K., Kasserer for Parkland Barnehjem, Parkland.
- Gunderson, Miss Sina, Bestyrerinde for Parkland Barnehjem, Parkland, Wash.

Bygden, saa gav han jfjelden et Vidrag til Missionen, Unglingsagen eller andre Formaal, som var kristelige og gode. Havde han nu endda her sagt ligefrem nei, saa kunde kanske ogsaa med Hensyn til disse Ting Forklaring søges i hans Jæregne Syn paa det kristelige. Men Peder havde det med det, at han, naar saadanne Ting kom paa Tale, indbrømmede, at dette var godt og ret, og lovede at Vidrage, saa snart han fik Raad til det, men naar man saa mindede ham om hans Løfter, saa havde han altid en Undskyldning. Han havde enten rent glemt det, eller han havde hørt saa urimelig mange Udgifter osv. Noget var altid veien, og hændte det en jfjelden Gang, at Løfterne blev indfriet, saa var Vidraget det mindst naturlige under Paaskud af, at han netop nu havde saa lidt kontante Penge hos sig og skulde prøve at gjøre mere siden.

„Nei, Peder var pengefjær, det var Sagen, og han tog det heller ikke altid saa nøie med Sandheden. At mange af hans Undskyldninger og Udflugter var ligefrem Løgn, det var klart som Dagen, og at det heller ikke stente saa helt med Virkeligheden, naar han nu og da ved Skuffelsen begyndte at fortælle om sine Oplevelser i Amerika, det forstod i hvertfald de mere forstandige og oplyste, og derfor drog de ogsaa hans Kristendom i Tvil. Det maatte nu vel være et af de vigtigste Stræv, man maatte kunne stille en Kristen, at han skulde være sanddru og oprigtig i sin Tale og Hærd.

Men han havde paa den anden Side sine Forsvarere. Saa pent og gudsfrygtigt som han kunde tale, og saa alvorlig som han tog det i at undgaa alt det, som Folk indbrømmede var verdsligt og syndigt, saa maatte han være en sand Kristen selv om han havde sine Feil og Svagheder.

Men da saa det hændte, som ingen vil tænke sig Muligheden af, at Lensmanden en Dag kom og hentede Peder Oppegaard, da var det forbi med Tilliden til hans Kristendom. Man vilde jo ikke i det første tro, at han var skyldig, og han negtede ogsaa selv en Skund paa det bestemteste at være skyldig. Men da han under Forhøret brød ned og tilstod, at han havde benyttet sin Stilling som Formynder for sin Broderdatter til at tilvende sig hendes Farsars, maatte jo de blindeste saa Vinene oplade. Naar undtages nogle ontrefjænde Janter og et Par Unggutter som under Drunkenhed havde gjort sig skyldig i Volds handlinger, saa havde det ikke hændt i Mandes Munde, at nogen var bleven arresteret der i Bygden. Og at nu en af Bygdens

bedste Mand og det tilligemed en som vilde gjælde for at være en bedre Kristen end andre, skulde gjøre sig skyldig i noget, hvorfor han ikke blot blev arresteret, men endog saa sendt til Løgkhuset, det kunde man ikke tilgi. Det var jo en ligefrem Skamplet paa hele Bygden, og det eneste Dyrspunkt i det var, at de som ikke havde hørt nogen Tro paa Peder's Gudsfrugt nu kunde have den Tilfredsstillelse at minde de andre om, hvad de altid havde sagt. Na ja, de kunde jo se det nogen hver nu, naar de tænkte sig om. Det var ikke Guld alt som glimmede, og de huskede baade det ene og det andet Træk af Peder, som ikke havde vidnet om Kristendom. Ja, ja, det var nu bare godt, at det blev udebart, saa han kunde saa sin fortjente Straf.

Det var en helt anden Peder Oppegaard, som to Aar senere kom til Bygden. Forandret var han i det ydre, saa Folk næsten ikke kunde kjende ham igjen, men det syntes nu klart nok, at han ogsaa maatte være forandret i Sind. Sjelden saa man nu den temmelig graasprængte bleke og noget bisede Mand udenfor hans egen Mark, hvor han den hele Dag gik og jyslede med Gaardsarbejde. Ikke besøgte han nogen, og hændte det, at man mødte ham hos handleren, saa søgte han helst at gaa afveien for Folk. Aldrig talte han til nogen, som han før pleiet, om sin Gudsfrugt. Det kunde vel ogsaa lidt have nyttet, for i saa Henseende var man færdig med ham. Det gaar ikke saa let under saadanne Omstændigheder særlig ude paa Landsbygden at gjenvinde den Tillid, man engang har tabt. „Han skammede sig vel,“ sagde Folk, „og det har han ogsaa god Grund til. Men han kunde jo lige saa godt rejst til Amerika igjen. Der vilde ingen have kjendt ham, og her er han vist ikke velkommen.“

Men lidt efter lidt begynde Folkemeningen at vende sig. Man vidste jo rigtignok ikke, hvor de kom fra disse Femkronerne, som nu og da blev indsendt, snart til Missionerne og snart til andre gode Sjæremaal. De kom gjerne i en Konvolut uden Ravn eller indlagt Brev og overbragtes af en Smaaagt eller Smaavige, som selv havde faaet en 10-Dre for at bringe dem frem og paa Betingelse af, at de ikke skulde sige, hvem som havde sendt dem. Jæmderlærd er det som Regel nok saa let at lokke Sammenligheder ud af Mige, smaa Budbærere, og i en liden Kredse hvor alle kjender hverandre, er det jo heller ikke saa vanskelig at gjette sig til et og andet. Snart var det bekjendt over hele Bygden, at Givnogen var bleven arresteret der i Bygden. Og at nu en af Bygdens

det ogsaa, at baade den ene og den anden, som var i Skibe, havde fundet paa at henvende sig til ham for et lidet Laan og ikke bliit skuffet. Merkelig var det ogsaa, at han, som ellers gik saa lidt ud blandt Folk, altid mødte frem ved Kirken, naar der var prædiken. Han kom gjerne, netop som det ringede sammen, og gik uden at snakke med nogen lige ind i Kirken, hvor han satte sig ved Døren.

„Det er vel lidt trist for dig her i Bygden nu, Peder?“ spurgte Ole Smedhaugen en Kveld, han havde gaaet over til Raboen for at snakke lidt med ham.

„Na ja, du ved det,“ svarede Peder. „En mærker jo jagtens, at man bliver fæst ned paa, men jeg var jo forberedt paa det, og har heller ikke bedre fortjent. Jeg tænkte jo først paa at rejse til et fremmed Sted, men saa syntes jeg at jeg først maatte hjem og forsøge at afbetale lidt paa min Gjæld.“

„Jeg mente det Arvebeløbet var blevet døkket,“ sagde Ole.

„Det blev nok døkket“, svarede Peder, „jeg havde jo lidt i Banken, og Rejsten blev betalt af, hvad der kom ind ved Salget af Buxkaben. Men jeg var jo skyldig mere end det. Der var nu adskillig her, som jeg havde lovet at give baade det ene og det andet, men som jeg ikke havde betalt.“

„Na, saa at forstå“, sagde Ole langsomt. Han sad en Stund ligesom i Tanker, saa udbrodt han:

„Kunne du her lært lidt bedre end før, hvad det vil sige at gjøre, som Frelseren gjorde.“

„Na, med at efterligne ham er det ikke saa rart bevendt,“ svarede Peder med et vemodig Smil, „skjønt jeg forsøger paa det, saa godt jeg kan men det var en Ting, jeg lærte, da jeg sad halv fortvilet og grublede over min fortabte Tilstand, nemlig at den gode Herdes Kjendemerke er, at han satte sit Liv til for Særrene, og saa vilde jeg gjerne saa takke ham for det ved at prøve at gjøre, som han siger.“

THE PACIFIC LUTHERAN ACADEMY AND BUSINESS COLLEGE

EN KRISTELIG SKOLE FOR UNGE MÆND OG KVINDER.

Forbereder til optagelse ved hvilket som helst college. Inspiceret og fuldt anerkjendt af University of Washington. Skolen havde sidste aar 212 elever.

HVAD MAN KAN LÆRE: Alle højskole, normal-skole og forretningsfag, musik, husholdningslære, byggekunst. Extrakurser i engelsk for nybegyndere.

Skolen har gymnastik sal, musikkorps, orkester og sangkor.

Anden termin begynder 22de november. Ingen intrædelsesexamen kræves. Kom naarsomhelst.

Skolepenge, kost, logis og vask for 18 uker, \$95; 9 uker, \$50. Billigere end at leve paa hotel.

Vor katalog giver underretning. Faas frit.

Adresse:

N. J. HONG, Principal,

Parkland, Wash.